

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 623
din 14.05.2008

Dosar nr: 277/2008

Petiția nr: 5195/04.04.2008

Petent: B. V.

Reclamați: Poliția Transporturi Feroviare Vaslui și procuror Z.
L. - Parchetul Vaslui

Obiect: îngrădirea dreptului la liberă circulație cu trenurile Companiei Naționale de Transport Feroviar de Călători prin întocmirea unui dosar penal pentru înșelăciune de către Poliția Transporturi Feroviare Vaslui

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petentului

I.1.1. B. V.

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Poliția Transporturi Feroviare Vaslui, cu sediul în loc. Vaslui, str. Gării nr. 1,

I.2.2. Z. L., procuror, cu domiciliul procedural la sediul Parchetului Vaslui din str. Mihail Kogălniceanu nr. 31, Vaslui

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul, astfel cum este formulată petiția, arată că este victima infracțiunii de abuz în serviciu săvârșită de angajații Poliției Transporturi Feroviare Vaslui și de procurorul Z. L.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul, veteran de război și persoană de etnie romă, se consideră discriminat de către Poliția Transporturi Feroviare Vaslui pentru întocmirea în mod abuziv a unui dosar penal, precum și de atitudinea părtinitoare a procurorului Z L din timpul cercetării penale, ambele acțiuni având ca urmare începerea urmăririi penale în instanța de judecată și îngrădirea dreptului său de a circula liber cu trenurile Companiei Naționale de Transport Feroviar de Călători.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr . 5195/04.04.2008, Colegiul Director a ridicat excepția de necompetență prin adresa nr. 5973/18.04.2008, solicitând petentului să-și formuleze apărarea cu privire la excepția invocată.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 5973/18.04.2008 a fost citat petentul, B V , pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 08.05.2008, fiind astfel îndeplinită procedura de citare a părților, conform art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

4.3. La termenul din data de 08.05.2008 petentul a fost absent.

4.4. Până la data închiderii dezbaterilor (08.05.2008), petentul nu a formulat apărări față de excepția ridicată din oficiu.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1. Petentul B V , prin petiția înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 5195/04.04.2008, reclamă Poliția Transporturi Feroviare Vaslui pentru întocmirea în mod abuziv a unui dosar penal. De asemenea, reclamă atitudinea părtinitoare a procurorului Z L în timpul cercetării penale, care a susținut poziția Poliției Transporturi Feroviare Vaslui.

5.2. Petentul susține că este în vârstă de 85 de ani și că este veteran de război, luptând în cel de-al doilea război mondial.

5.3. În continuare, petentul arată că Poliția Transporturi Feroviare Vaslui îl amendează în mod nejustificat ori de câte ori merge la gară pentru a călători cu trenul în interes personal, deși are în posesie bilete de călătorie cu regim special de gratuitate.

5.4. Petentul demonstrează, prin anexarea de înscrisuri, că prin procesul verbal din data de 21.07.2006 a fost începută urmărirea penală împotriva sa pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fals material în înscrisuri oficiale și uz de fals. În data de 26.07.2006 Parchetul de pe lângă Judecătoria Vaslui a

emis Ordonanță de instiuire a sechestrului asigurator pe bunuri imobile, prin care s-a dispus instituirea sechestrului asigurator asupra unui teren în suprafață de 1,77 ha aflat în proprietatea lui B V . Prin procesul verbal din data de 01.08.2006, doi agenți ai Postului de Poliție Transporturi Feroviare Vaslui – în calitate de organe de cercetare penală, au aplicat sechestrul asupra terenului agricol intravilan de 1,77 ha a lui B V în scopul garantării recuperării pagubei produse prin săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fals și uz de fals în paguba bugetului de stat.

5.5. Prin adresa înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării sub nr. 7879/04.06.2008 petentul aduce o completare petiției inițiale. Având în vedere că aceasta a fost depusă după data închiderii dezbaterilor, aceasta nu se va lua în considerare.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor** aprobat prin Hotărârea nr.328 din 25 august 2005 și publicat în Monitorul Oficial nr. 815 din 8 septembrie 2005 prevede în **art.7** că: „Judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor” iar în **art. 8** „Judecătorii și procurorii sunt obligați să respecte egalitatea cetățenilor în fața legii, asigurându-le un tratament juridic nediscriminatoriu, să respecte și să apere demnitatea, integritatea fizică și morală a tuturor persoanelor care participă, în orice calitate, la procedurile judiciare”.

În același sens, **Legea nr. 303 din 28 iunie 2004** privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial nr.826 din 13 septembrie 2005 prevede în **art. 4** că: „(1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.”

Legea nr. 303/2004 prevede în **art. 97** că: „(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. (2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin.1 nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

Legea nr. 317 din 1 iulie 2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în Monitorul Oficial nr. 827 din 13 septembrie 2005, prevede în art. 44 că: „Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr.303/2004, republicată.

6.2. Examinând plângerea și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că obiectul petiției se referă la comiterea infracțiunii de abuz în serviciu de către angajații Poliției Transporturi Feroviare Vaslui și de către procurorul Zăpodeanu Laurențiu .

6.3. Raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, reținem că acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și a răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

6.4. Astfel, în speța dedusă soluționării, constatăm existența unei reglementări speciale, potrivit căreia orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

6.5. Față de aceste aspecte, reținem aplicarea principiului de drept "*specialia generalibus derogant*" potrivit căruia legea specială, fie anterioară, fie posterioară sau concomitentă cu cea generală se aplică în primul rând, având preferință față de legea generală.

6.6. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare.

2. Clasarea dosarului.

3. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată petentului.

VII. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

